

[२०२३] २ एस. सी. आर. १२

हरियाणा राज्य आणि इतर

विरुद्ध

सतपाल आणि इतर

(२०२२ चे दिवाणी अपील क्रमांक २९८४ -२९८५)

मार्च ०३, , २०२३

[एम. आर. शाह आणि बी. व्ही. नागरत्ना, जे. जे.]

पंजाब ग्राम सामाईक जमीन (नियमन) कायदा-पंजाब ग्राम सामाईक जमीन (नियमन) नियम, १९६४ -नियम . 12-अनधिकृत ताबा-प्रतिवादींवर अशा जमिनीचा ताबा असल्याचा आरोप होता, जी ग्रामपंचायत मालकीची असल्याचा दावा करण्यात आला होता आणि ती शाळेच्या बांधकामासाठी होती, त्यामुळे अपीलकर्ता आणि प्रतिवादींमधील वादाला चालना मिळाली-सरपंचाच्या अर्जावर, ज्या जमिनीत प्रतिवादीचा अनधिकृत ताबा दर्शवण्यात आला होता त्या जमिनीच्या संदर्भात सीमांकन कार्यवाही करण्यात आली-बेदखल करण्याची कार्यवाही सुरू करण्यात आली आणि प्रतिवादीला शेवटी बेदखल करण्यात आले आणि प्रतिवादींनी

जिल्हाधिकारी यांच्याकडे अपील केले आणि त्यानंतर आयुक्तांसमोर याचिका फेटाळण्यात आली-लेखी याचिका-उच्च न्यायालयाने नव्याने सीमांकन करण्याचे निर्देश दिले-त्यानुसार, स्थानिक आयुक्तांनी आपला अहवाल दाखल केला, उच्च न्यायालयाने शेवटी पक्षांना नियम 12 अंतर्गत अधिकार लागू करण्याचे आणि निर्धारित करण्याचे निर्देश दिलेया परिस्थितीत, मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांनी बाजार किंमत देऊन केलेला अनधिकृत कब्जा आणि ताबा कायदेशीर ठरवण्याचे निर्देश देताना उच्च न्यायालयाने अतिशय गंभीर चूक केली आहे-अगदी उच्च न्यायालयाने जारी केलेल्या इतर निर्देशांचीही अंमलबजावणी करणे शक्य नाही, म्हणजे, निवासी घरापासून रिकामी जमीन वेगळी करणे आणि जी वेगळी केली जाऊ शकते आणि निर्धारित हेतूसाठी वापरली जाऊ शकते, म्हणजे शाळेचा परिसर-याशिवाय इतर कोणतीही पंचायती जमीन आणि/किंवा इतर जमीन उपलब्ध नाही, जी शाळेचा परिसर/खेळाचे मैदान म्हणून वापरली जाऊ शकते आणि शेजारची जमीन काही खासगी व्यक्तींची आहे आणि ते त्यांची जमीन शाळेचा परिसर/खेळाचे मैदान म्हणून वापरण्यास तयार नाहीत.

अपीलांना परवानगी देताना न्यायालयाने

न्यायालयाने असा निर्णय दिला की 1. मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांनी 11 कनालपैकी 5 कनाल आणि 4 मरला आणि शाळेच्या उद्देशाने राखीव असलेल्या 15 मरलाच्या मर्यादेपर्यंत ग्रामपंचायतीच्या जमिनीवर बेकायदेशीर आणि अनधिकृत कब्जा केला आहे यात वाद नाही.

वर नमूद केल्याप्रमाणे, तेथे खेळाचे मैदान अजिबात नाही. मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांनी केलेल्या अनधिकृत बांधकामाने शाळा वेढलेली आहे.

त्यामुळे शाळा आणि खेळाच्या मैदानासाठी राखीव असलेल्या जमिनीचा अनधिकृत ताबा हा कायदेशीर ठरवण्याचे निर्देश दिले जाऊ शकत नाहीत. खेळाच्या मैदानाशिवाय कोणतीही शाळा असू शकत नाही. अशा शाळेत शिकणाऱ्या विद्यार्थ्यांनाही चांगल्या वातावरणाचा हक्क आहे.

[परिच्छेद ४] [१८ -ई-एफ]

2. या परिस्थितीत, मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांनी बाजार किंमत देऊन केलेला अनधिकृत कब्जा आणि ताबा कायदेशीर ठरवण्याचे निर्देश देताना उच्च न्यायालयाने अतिशय गंभीर चूक केली आहे.

अगदी उच्च न्यायालयाने जारी केलेले इतर निर्देशही अंमलात आणण्यास सक्षम नाहीत, म्हणजे, रिकामी जमीन निवासी घरापासून वेगळी करणे आणि जी वेगळी केली जाऊ शकते आणि निर्धारित हेतूसाठी, म्हणजे शाळेच्या आवारासाठी वापरणे अनधिकृत बांधकाम अशा

प्रकारे केले जाते आणि काही भाग निवासी हेतूसाठी वापरले जात नाहीत आणि काही भाग वनस्पतींनी व्यापलेला आहे आणि म्हणूनच, ते वेगळे करणे शक्य नाही, जे शाळेच्या आवारासाठी वापरले जाऊ शकते.

इतर कोणतीही पंचायती जमीन आणि/किंवा इतर जमीन उपलब्ध नाही, जी शाळेचा परिसर/खेळाचे मैदान म्हणून वापरली जाऊ शकते. शेजारची जमीन काही खासगी व्यक्तींची आहे आणि ते त्यांची जमीन शाळेचा परिसर/खेळाचे मैदान म्हणून वापरण्यास तयार नाहीत.

[परिच्छेद ४ ,१] [१८ -जी-एच; १९ -ए-बी]

दिवाणी अपील न्यायाधिकरण:

२०२२ चे दिवाणी अपील क्रमांक २९८४ -२९८५ .

चंदीगड येथील पंजाब आणि हरियाणा उच्च न्यायालयाच्या 2016 च्या आर. ए. सी. डब्ल्यू.

क्रमांक 284 मधील दिनांक 21.10.2016 आणि 2015 च्या सी. डब्ल्यू. पी. क्रमांक 3167

मधील दिनांक 12.05.2016 पासून.

राकेश के. मुद्गल, ए. ए. जी., कैलाश सी. मुद्गल, विश्वपाल सिंग, अॅड अर्जदारांसाठी.

सुरेंद्र देसवाल, साहिल गर्ग नारंग, व्ही. के. शुक्ला, जयंत भट्टाचार्य, अंकित वर्मा, अर्चना कुमारी, शिवांगी सिंग, राहुल गुप्ता, शशांक शर्मा, मिस.साकेत गौतम, पृथ्वी जॉय दास, सतीश कुमार, अॅड.सामनेवालासाठी

न्यायालयाचा निर्णय एम. आर. शाह न्या. यांनी दिला

1. चंदीगड येथील पंजाब आणि हरियाणा उच्च न्यायालयाने २०१५ च्या सी. डब्ल्यू. पी. क्रमांक ३१६७ मधील दिनांक १२/०५/२०१६ चे आदेश आणि २०१५ च्या सी. डब्ल्यू. पी. क्रमांक 3167 मधील २०१६ च्या पुनरावलोकन अर्ज क्रमांक २८४ मध्ये पारित केलेल्या २१/१०/२०१६ या तारखेच्या आदेशामुळे व्यथित आणि असमाधानी वाटत हरियाणा राज्य आणि इतरांनी सध्याच्या अपीलांना प्राधान्य दिले आहे.

2. सध्याच्या अपीलांकडे नेणारी तथ्ये थोडक्यात खालीलप्रमाणे आहेत:

2.1 सुरुवातीला, हे लक्षात घेणे आवश्यक आहे की ग्राम पंचायतीच्या खसरा क्रमांक ६१/२ आणि ६२ समाविष्ट असलेल्या जमिनीवर प्रतिस्पर्धी प्रतिवादींचा अनधिकृत ताबा आहे. ग्राम पंचायतीच्या सरपंचाच्या अर्जावर, खसरा क्रमांक 61/2 आणि 62 च्या संदर्भात सीमांकन करण्यात आले ज्यामध्ये प्रतिवादींचा अनधिकृत ताबा दर्शविला गेला आहे-मूळ याचिकाकर्ते दाखविले गेले

2.2 पंजाब व्हिलेज कॉमन लँड (रेग्युलेशन) कायद्याच्या कलम 7 (2) अंतर्गत बाहेर काढण्याचा अर्ज दाखल करून बेदखल करण्याची कार्यवाही सुरू करण्यात आली. सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांनी प्रतिस्पर्धी प्रतिवादींच्या विरोधात ३०/०८/२०११ दिनांकित निष्कासन आदेश पारित केला.

2.3 ३०/०८/२०११ च्या तारखेच्या आदेशामुळे नाराज झालेल्या प्रतिवादींनी यमुना नगरच्या जिल्हाधिकारी यांच्याकडे अपील केले, जे ०२/०५/२०१२ च्या तारखेच्या आदेशाद्वारे फेटाळण्यात आले. अंबाला विभागाच्या आयुक्तांसमोर पुढील अपील देखील ०४/०७/२०१४ च्या आदेशाद्वारे फेटाळण्यात आले.

2.4 स्पर्धक प्रतिवादींनी पंजाब आणि हरियाणा उच्च न्यायालयासमोर दिनांक ३०/०८/२०११, ०२/०५/२०१२ आणि ०४/०७/२०१४ चे आदेश रद्द करण्यासाठी ३१६७/२०१५ या क्रमांकाची लेखी याचिका दाखल केली .

2.5 जेव्हा हे प्रकरण दि. २३/०२/२०१५ रोजी वर उच्च न्यायालयासमोर प्राथमिक सुनावणीसाठी आले, तेव्हा असे म्हटले गेले की मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांनी अतिक्रमण केलेली जमीन शाळेच्या परिसराचा भाग आहे आणि ती आहे .

त्या बदल्यात समतुल्य रिकामी जमीन खासरा नं .६३ मधून ग्रामपंचायतीला देण्यास तयार आणि इच्छुक झाले , जी शाळेच्या परिसराशी संलग्न आहे आणि ज्याचा अशा प्रकारे शाळेचे खेळाचे मैदान म्हणून वापर केला जाऊ शकतो. उपरोक्त विषयास अनुसरून , उच्च न्यायालयाने याचिकेत नोटीस बजावली.

2.6 असे दिसते की मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांच्या ताब्यात असलेल्या एकूण क्षेत्राबाबत वाद होता, न्यायालयाने नियुक्त केलेल्या स्थानिक आयुक्तांच्या देखरेखीखाली नव्याने सीमांकन करण्याचे निर्देश देण्यात आले होते. त्यानुसार, स्थानिक आयुक्तांनी आपला अहवाल सादर केला ज्याने निःसंशयपणे सिद्ध केले की मूळ याचिका याचिकाकर्ते ग्रामपंचायतीच्या जमिनीच्या अनधिकृत ताब्यात आहेत.

2.7 स्थानिक आयुक्तांच्या अहवालाला सामोरे जाताना, मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी उच्च न्यायालयासमोर पुनरुच्चार केला/पुन्हा सांगितले की मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक २ आणि ३ अतिक्रमण केलेल्या जमिनीच्या दुप्पट मर्यादेइतकी जमीन ग्रामपंचायतीला देण्यास तयार आहेत आणि इतर याचिकाकर्ते त्याची बाजार किंमत देण्यास तयार आहेत.

2.8 उच्च न्यायालयाने दिनांक १२/०५/२०१६ च्या आक्षेपार्ह निकाल आणि आदेशाद्वारे नव्याने स्थापन झालेल्या ग्रामपंचायतीला वैयक्तिक अतिक्रमणकर्त्यांच्या दाव्याचा गुणवत्तेनुसार विचार

करण्याचे आणि योग्य निर्णय घेण्याचे निर्देश दिले. त्यानंतर, पंजाब व्हिलेज कॉमन लँड (रेग्युलेशन) नियम, १९६४ च्या नियम १२ चा विचार करून, निर्देश देण्यात आले की, ग्राम पंचायत, राज्य सरकारच्या पूर्वपरवानगीसह, ३१ मार्च २००० रोजी किंवा त्यापूर्वी घरे बांधलेल्या गावातील रहिवाशांना शामिलता देह येथील आपली शेती न करता येणारी जमीन विकू शकेल, परंतु त्यांच्याकडे कोणतेही निवासी घर नसेल आणि पुढे अशी तरतूद करण्यात आली आहे की बांधलेले क्षेत्र किंवा जास्तीत जास्त २०० चौरस मीटर क्षेत्र असेल. यार्ड.या जमिनी जिल्हाधिकारी दरापेक्षा कमी म्हणजे किमान दर किंवा बाजार दर यापैकी जो जास्त असेल त्या दराने विकल्या जाव्यात.अशा निर्देशासह उपरोक्त याचिका याचिकेचा निपटारा करण्यात आला.

2.9 नियम १२ अंतर्गत अधिकारांचा वापर करण्याचे आणि मूळ रिट याचिकाकर्त्यांच्या ताब्यात असलेल्या जमिनीचे बाजार मूल्य निर्धारित करण्याचे पक्षांना निर्देश देऊन, म्हणजे जिथे घरे बांधली जातात ती जमीन आणि जिथे रिकामी जागा निवासी घरापासून वेगळी करता येते तिथे ती वेगळी केली जाऊ शकते आणि ठरवलेल्या हेतूसाठी वापरली जाऊ शकते, म्हणजे शाळेच्या आवारात. उच्च न्यायालयाने रिट निकाली काढली आहे. परिच्छेद 9 ते 14 च्या संदर्भात याचिका, जी खालीलप्रमाणे आहे:-

(9) आमच्या विचारानुसार, अधिकाऱ्यांनी नियम 12 अंतर्गत अधिकारांचा वापर करणे आणि याचिकाकर्त्यांच्या ताब्यात असलेल्या जमिनीचे, म्हणजे ज्या जमिनीवर घरे बांधली गेली आहेत त्या जमिनीचे बाजार मूल्य निश्चित करणे आवश्यक आहे. जिथे जिथे रिक्त जागा निवासी घरापासून वेगळी केली जाऊ शकते, तिथे ती वेगळी केली जाऊ शकते आणि शाळेच्या आवारातील उद्दिष्टासाठी वापरली जाऊ शकते.

(10) ज्या जमिनीत याचिकाकर्त्यांनी घरे बांधली आहेत, त्या जमिनीच्या संदर्भात, ग्रामपंचायत आणि उपायुक्त दोन पर्यायांपैकी एक पर्याय वापरू शकतात, म्हणजे (1) अशा जमिनीचे बाजार मूल्य अतिक्रमित जमिनीच्या बाजार मूल्यापेक्षा कमी नसावे, अशा अटीवर त्यांनी जिथे जिथे जमीन देऊ केली असेल तिथे याचिकाकर्त्यांकडून व्यापलेल्या/अतिक्रमण केलेल्या जमिनीच्या दुप्पट जमीन घेणे; किंवा (2) ग्राम पंचायत असा ठराव पारित करू शकेल ज्यावर उपायुक्त जमिनीचे बाजार मूल्य ठरवतील आणि अशा परिस्थितीत याचिकाकर्ते जमिनीच्या दुप्पट देण्याऐवजी असे मूल्य देण्यास जबाबदार असतील.

(११) जेथे याचिकाकर्त्याच्या ताब्यात असलेले क्षेत्र २०० चौरस फुटांपेक्षा जास्त असेल.

किती कुटुंबे राहत आहेत आणि अशा कुटुंबांना 'स्वतंत्र युनिट' किंवा एक युनिट मानले जावे की नाही हे उपायुक्त यांनी पुन्हा निश्चित करावे

(12) याचिकाकर्त्यांनी देऊ केलेली जमीन शाळेच्या जवळ असणे आवश्यक आहे जेणेकरून ती ओळखल्या गेलेल्या समान हेतूसाठी वापरली जाऊ शकेल.

(१३) या आदेशाची प्रमाणित प्रत मिळाल्याच्या तारखेपासून चार महिन्यांच्या आत आवश्यक ती कामे केली जातील. तोपर्यंत यथास्थिति कायम राहिल.

(१४) त्यानुसार निकाली काढले.

2.10 अपीलकर्त्यांनी पुनर्विचार याचिका क्रमांक २८४/२०१६ दाखल केली , जी दिनांक २१/१०/२०१६ च्या आदेशानुसारही फेटाळण्यात आली वरील अटींच्या संदर्भात मुख्य रिट याचिकेचा निपटारा करण्यासाठी उच्च न्यायालयाने दिलेला आदेश आणि फेरविचार याचिका फेटाळण्याचा आदेश हा सध्याच्या अपीलांचा विषय आहे.

3. सध्याच्या याचिकांची सुनावणी या न्यायालयाने २९/०३/२०२२ वर केली होती. या न्यायालयाने पुढील आदेश दिला:-

"मुस्तफाबादच्या सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांना याद्वारे शाळा आणि खेळाच्या मैदानासाठी राखून ठेवलेल्या खसरा नं ६१/०२ असलेल्या जमिनीचे अचूक मोजमाप दर्शविणारा नकाशा/रेखाचित्रासह अहवाल सादर करण्याचे निर्देश देण्यात आले आहेत. अहवालात, खसरा नं .६१/०२ चे एकूण क्षेत्रफळ आणि शाळा म्हणून व्यापलेल्या क्षेत्राचे मोजमाप आणि खेळाच्या मैदानासाठी वापरल्या जाणाऱ्या क्षेत्राचा देखील उल्लेख केला जाईल आणि शाळेसाठी वापरल्या जाणाऱ्या जमिनीव्यतिरिक्त इतर कोणत्याही जमिनीवर अतिक्रमणकर्ते आहेत की नाहीत आणि येथे प्रतिवादींनी व्यापलेले एकूण क्षेत्र आणि खसरा नं .६१/०२ आणि ६२ च्या अगदी शेजारील जमीन उपलब्ध आहे जी येथे प्रतिवादींनी खरेदी केली जाऊ शकते आणि जी पंचायतींना देऊ केली जाऊ शकते जी खेळाच्या मैदानासाठी वापरली जाऊ शकते.

वरील प्रक्रिया आजपासून १० दिवसांच्या कालावधीत पूर्ण केली जाईल.

प्रकरण १९/०४/२०२२ ला ठेवले

3.1. या न्यायालयाने दिनांक २९/०३/२०२२ रोजीच्या दिलेल्या आदेशानुसार, मौजामघरपूरच्या खसरा क्रमांक ६१/२ आणि 62 चे नव्याने सीमांकन करण्यात आले आहे आणि या न्यायालयासमोर अहवाल दाखल करण्यात आला आहे. नवीन सीमांकन, संगणकीकृत रेखाचित्र आणि अतिक्रमण केलेल्या जागेचा आराखडा पाहिल्यावर असे दिसते की शाळेची इमारत 3 के-0 एम मध्ये खसरा No.६१ /२ (७ -१६) चा भाग म्हणून बांधली गेली आहे आणि ४ के-१६ एम आणि खसरा क्रमांक ६२ (३ के-१९ एम) चे उर्वरित क्षेत्र देखील बेकायदेशीरपणे खालील लोकांच्या ताब्यात आहे: - असे.

नाव आणि वडिलांचे नाव	जमीन
जगजित सिंग मुलगा दिवाण चंद यांचा	अंदाजे. 26 माला
सतपाल, परमजित मुलगा . एस. दयाल चंद यांचा	अंदाजे. 17 माला
सुरजित सिंग जोगिंदर सिंग चा मुलगा , बलबीर कौर बलजित सिंग ची विधवा आणि देविंदर कौर मंजीत सिंग ची विधवा	अंदाजे. 26 माला
केसर सिंग संत सिंग चा मुलगा	अंदाजे. 18 माला
जीत कौर . ज्ञान सिंग ची विधवा पत्नी	अंदाजे. 7 माला

कांता राणी सूजान सिंग यांची विधवा पत्नी	अंदाजे. 6 मार्ला
मरिंदर सिंग ज्ञान सिंग यांचा मुलगा	अंदाजे. 4 मार्ला
एकूण अतिक्रमण क्षेत्र अंदाजे	अंदाजे. 5 कनाल 4 मार्ला

3.2 असेही आढळून आले आहे की खसरा क्रमांक ६२ मध्ये शाळेचे क्रीडांगण नाही, खसरा क्रमांक ६२ जवळ कोणतीही पंचायती जमीन नाही आणि वरील खसरा क्रमांकाच्या जवळ असलेली जमीन दुसऱ्या व्यक्तीच्या मालकीची आहे आणि उक्त व्यक्ती त्यांची जमीन विकण्यास तयार नाहीत. ही जमीन खसरा क्रमांक ६१ /२ आणि ६२ पासून सुमारे १ किमी अंतरावर असल्याचे आढळून आले आहे. अशा प्रकारे, उपरोक्त तथ्यांवरून हे सिद्ध होते की मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी शाळेसाठी राखून ठेवलेल्या ग्रामपंचायतीच्या सुमारे ५ कनाल आणि ४ मरला जमिनीवर अतिक्रमण केले आहे.

3.3. नवीन रेखाचित्र/नकाशावरून असे दिसून येते की याचिकाकर्त्यांनी २०० चौरस किलोमीटरहून अधिक क्षेत्रावर अतिक्रमण केले आहे. यार्ड आणि उच्च न्यायालयाने मूळ रिट याचिकाकर्त्यांच्या ताब्यात असलेल्या जमिनीचे, म्हणजे घरे बांधली जात असलेल्या जमिनीचे बाजार मूल्य निश्चित करण्याचे निर्देश दिले आहेत. उच्च न्यायालयाने असेही आदेश दिले आहेत

की जिथे जिथे रिक्त जागा निवासी घरापासून वेगळी केली जाऊ शकते, तिथे ती वेगळी केली जाऊ शकते आणि ठरवलेल्या उद्देशासाठी म्हणजेच शाळेच्या आवारात वापरली जाऊ शकते.

3.4 नकाशा आणि रेखाचित्रावरून आमचे असे मत आहे की उच्च न्यायालयाने जारी केलेले निर्देश अंमलात आणण्यास सक्षम नाहीत.

4 . संबंधित पक्षांच्या विद्वत्तापूर्ण वकिलांचे म्हणणे ऐकून घेतल्यानंतर आणि खालच्या सर्व अधिकाऱ्यांनी पारित केलेले आदेश आणि उच्च न्यायालयाने दिलेला आक्षेपार्ह निकाल आणि आदेश विचारात घेऊन आणि अगदी नवीन सीमांकनानुसारही, मूळ याचिका याचिकाकर्त्यांनी ११ कनालपैकी ५ कनाल आणि ४ मरला आणि शाळेच्या उद्देशासाठी राखीव असलेल्या १५ मरलाच्या मर्यादेपर्यंत ग्रामपंचायतीच्या जमिनीवर बेकायदेशीर आणि अनधिकृत कब्जा केला आहे यात वाद घालता येणार नाही. वर नमूद केल्याप्रमाणे, येथे खेळाचे मैदान अजिबात नाही. मूळ याचिकाकर्त्यांनी केलेल्या अनधिकृत बांधकामाने शाळा वेढलेली आहे. त्यामुळे शाळा आणि खेळाच्या मैदानासाठी राखीव असलेल्या जमिनीचा अनधिकृत ताबा आणि ताबा कायदेशीर ठरवण्याचे निर्देश दिले जाऊ शकत नाहीत. खेळाच्या मैदानाशिवाय कोणतीही शाळा असू शकत नाही. अशा शाळेत शिकणाऱ्या विद्यार्थ्यांनाही चांगल्या वातावरणाचा हक्क आहे.

4. 1 या परिस्थितीत, मूळ याचिकाकर्त्यांनी बाजार किंमत देऊन केलेला अनधिकृत कब्जा आणि ताबा कायदेशीर ठरवण्याचे निर्देश देताना उच्च न्यायालयाने अतिशय गंभीर चूक केली आहे. अगदी उच्च न्यायालयाने जारी केलेले इतर निर्देशही अंमलात आणण्यास सक्षम नाहीत, म्हणजे, रिक्त जमीन निवासी घरापासून वेगळी करणे आणि जी वेगळी केली जाऊ शकते आणि निश्चित केलेल्या साठी वापरली जाऊ शकते. उद्देश, म्हणजे, शाळेचा परिसर. अनधिकृत बांधकाम अशा प्रकारे केले जाते आणि काही भाग निवासी हेतूसाठी वापरले जात नाहीत आणि काही भाग वनस्पतींनी व्यापलेला आहे आणि म्हणूनच, ते वेगळे करणे आणि वेगळे करणे शक्य नाही, जे शाळेच्या आवारासाठी वापरले जाऊ शकते. इतर कोणतीही पंचायती जमीन आणि/किंवा इतर जमीन उपलब्ध नाही, जी शाळेचा परिसर/खेळाचे मैदान म्हणून वापरली जाऊ शकते. शेजारची जमीन काही खासगी व्यक्तींची आहे आणि ते त्यांची जमीन शाळेचा परिसर/खेळाचे मैदान म्हणून वापरण्यास तयार नाहीत.

5. वरील बाबी लक्षात घेऊन आणि वर नमूद केलेली कारणे लक्षात घेऊन, उच्च न्यायालयाने दिलेला आक्षेपार्ह निर्णय आणि आदेश आणि शाळेच्या आवारात/खेळाच्या मैदानासाठी राखून ठेवलेल्या जमिनीवर मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी केलेला अनधिकृत कब्जा आणि ताबा कायदेशीर ठरवण्याचे निर्देश (वर पुनरुत्पादित केलेले) टिकणारे नाहीत आणि ते रद्द करण्यास आणि बाजूला ठेवण्यास पात्र आहेत आणि त्यानुसार रद्द केले जातात आणि बाजूला ठेवले

जातात.तथापि, मूळ याचिकाकर्त्यांना अनधिकृतपणे व्यापलेली जमीन रिकामी करण्यासाठी १२ महिन्यांची मुदत दिली जाते आणि जर आजपासून एका वर्षाच्या आत त्यांनी संबंधित जमीन रिकामी केली नाही, तर योग्य प्राधिकरणाला त्यांचा अनधिकृत आणि बेकायदेशीर कब्जा आणि ताबा काढून टाकण्याचे निर्देश दिले जातात.

यासह, सध्याच्या अपीलांना उपरोक्त मर्यादेपर्यंत परवानगी दिली जाते.तथापि, खटल्यातील तथ्ये आणि परिस्थितीनुसार, खर्चाबाबत कोणताही आदेश नाही

अंकित ज्ञान

अपीलांना परवानगी देण्यात आली.

(सहाय्यक: अभिषेक अग्निहोत्री आणि महेंद्र यादव, एल. सी. आर. ए.)

अस्वीकरण

या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहिल आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल.

-X-X-